

Opening

Welkom bij een geweldig uur Hour of Power vanuit de Crystal Cathedral.

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid. Schepper, die 't heelal verheugt en bron Van eeuw'ge vreugde zijt. Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend Dooit in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord

Door R.H.Schuller

Welkom op deze prachtige plek. Je voelt de energie hier. Je voelt dat hier positief wordt gedacht. En dat betekent dat de Geest van God de Schepper zelf hier is. Daarom: Dit is de dag die God heeft gemaakt. Laten we ons daarover verheugen. Wij doen het omdat U het doet. En we zijn samen. Je voelt de energie voortkomend uit geloof, hoop en liefde. Uit optimisme en uit de aanwezigheid van een Geest die ons allen verre overstijgt. De Geest van Jezus, onze Verlosser. Amen.

Samenzang - "Medley - Jesus is All the World/The Lord's My Shepherd"

Jezus, U bent mij alles waard mijn leven, vreugd, mijn al Hij is mijn kracht van dag tot dag Hij steunt Mij als ik val heb ik verdriet, kan 'k tot Hem gaan Hij richt mij op, Hij ziet mij staan Hij troostte mij, Hij Maakt mij blij Hij is mijn vriend de Here is mijn herder, mij ontbreekt niets Hij doet mij nederliggen in Grazige weiden Hij voert mij aan rustige wateren Hij verkwikt mijn ziel Hij leidt mij in de rechte sporen Om zijns naams wil zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis ik vrees geen kwaad want Gij zijt Bij mij uw stok en uw staf, die vertroosten mij richt uw blik toch op Jezus want Hij ziet in liefd' op u Neer en de aardse zorgen vervagen als u leeft in het licht van de Heer

Schriftlezing - selectie van verzen uit Johannes

Door R.H.Schuller

We lezen vandaag uit de verzamelde verzen van het Evangelie uitgesproken door Jezus Christus en vastgelegd opdat ze ook vandaag nog voor ons zouden leven. Ik ben het licht voor de wereld. Wie Mij volgt loopt nooit meer in duisternis maar heeft licht dat leven geeft. Ik ben het brood dat leven geeft. Wie bij Mij komt zal geen honger meer hebben en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst hebben. Ik ben de deur: wanneer iemand door Mij binnenkomt zal hij gered worden. Ik ben de goede herder. Een goede herder geeft zijn leven voor de schapen. Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij. Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij. Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. Ik ben de opstanding en het leven.

Wie in Mij gelooft zal leven ook wanneer hij sterft. God zegene deze woorden, uitgesproken door Jezus Christus. Amen.

Solo - JAMES INGRAM - "Blessed Assurance"

Volle verzoek'ring Jezus is mijn wat schenkt dat rust aan 't volzaam gemoed in Hem zal ik zalig zalig Steeds zijn wedergeboren door Jezus' bloed dit is mijn vreugde altoos te zijn in mijn Heiland Jezus is Mij dit is mijn vreugde altoos te zijn in mijne Heiland Jezus is mijn voll' onderwerping zijn eigendom in Hem te rusten heerlijk genot eng'len van boven zingen voor ons van Gods genade liefde en trouw dit Is mijn vreugde altoos te zijn in mijne Heiland Jezus is mijn dit is mijn vreugde altoos te zijn in mijne Heiland in mijn Vader in de hemel wiens Zoon voor mij stierf in mijne Heiland Jezus is mijn

Interview - Dr. Jay en Julie Ferraro

JP = Jim Penner en Jay= Jay Ferraro/ Julie+ Julie Ferraro

Inleiding

Zo, u bent klaar voor onze gasten van vandaag, Dr. Jay en Julie Kent Ferraro. Jay en Julie trouwden in 1997 en stichtten een gezin. In 2006 kreeg Julie twee klappen te verwerken: Ze ontdekte dat haar man een affaire had en ze kreeg te horen dat ze kanker had. Haar huwelijk en haar leven leken ten einde. Maar God verrichtte een wonder en nu kan Julie zeggen: Ik heb kanker en ontrouw overleefd. Ze schreven dit boek: Surprised by Love. Zoals ik net al tegen hen zei: Ze nemen geen blad voor de mond. Ze tonen de rauwe werkelijkheid: wat ze doormaakten door Jay's ontrouw en hoe ze hun huwelijk herstelden. Dit boek biedt hoop aan wie zich wanhopig voelt in huwelijk of relatie. Ze gaan ons erover vertellen. Jay en Julie Kent Ferraro. Graag uw applaus.

Interview

JP Eerste vraag: Hoe is het met de kanker?

Julie Die is weg. Ik ben genezen.

Jay Halleluja.

JP Geweldig. Dit is geen zoetsappig verhaaltje. Ik heb het de afgelopen dagen gelezen. Er zit pure emotie in en een correspondentie die jullie onderhielden. Wat was er gebeurd?

Jay Ik kan niet exact uitleggen waarom ik een verhouding ben begonnen. Het heeft Julie en de kinderen getraumatiseerd en ik moet proberen dat te herstellen. Ik heb wel wat geleerd: Vooral door mijn ego en ontkenning heb ik die keuzes gemaakt. Ik was erg trots en arrogant en meende dat ik het recht had het elders te zoeken, wat niet zo was. En ik wist niet precies wat liefde vereist in een relatie. Ik vond het niet in onze relatie doordat ik het zelf liet afweten.

Maar ik nam het haar kwalijk.

JP Dat raakte me erg in je boek en in wat je nu zegt: Het ging allemaal om mij, om keuzes die ik heb gemaakt. Dat is zo helend en geeft mij zoveel hoop in mijn leven. Iedereen maakt fouten, en dit was een grote fout. Maar jij durft te zeggen: Ik zag alleen mezelf.

Jay Je moet je verantwoordelijkheid nemen en nederig zijn zodat je kunt leren, groeien en je ontwikkelen. Dat is de enige hoop als er huwelijksproblemen zijn.

JP Julie komt uit het boek naar voren als één bonk kracht. Terwijl je toch wel wat hebt moeten doormaken. Je schrijft ergens dat je gewoon liep te trillen van angst. Vertel daar eens over.

Julie Het was een erg zware tijd voor me. Ik was ziek en mijn huwelijk ging kapot. Dus het voelde alsof mijn wereld afbrokkelde. Ik moest me laten leiden door geloof niet door wat ik om me heen zag. En ik moest heel vast geloven in Gods volmaakte plan voor mij en voor mijn gezin.

JP Dacht je wel eens: God, waar bent U? Mijn hele leven heb ik in U geloofd.

Julie Zulke momenten had ik wel, maar die duurden niet al te lang.

JP En jij, had je wel eens dat je in de spiegel keek en dacht: Hoe heb ik zo kunnen worden?

Jay Ik was weggelopen van mijn geloof. Mede daardoor kwam ik tot de vreselijke keuzes die ik heb gemaakt. Dat schrijven we ook: In onze donkerste momenten als we het het minst verwachten en we ver afdwalen, vindt God ons. God confronteerde me met wat ik deed en ik ging zelf de confrontatie aan: Voor het eerst was ik daar eerlijk in. Zo keerde ik terug tot God en uiteindelijk ook naar mijn vrouw.

JP Het is een ware epidemie, niet alleen in de VS, maar wereldwijd. De helft van alle huwelijken eindigt in scheiding. Iets meer zelfs. Vaak komt dat door ontrouw, wat wordt vergemakkelijkt door de sociale media. Kan elk huwelijk gered worden?

Jay Ja, zeker wel.

JP Vertel dan eens hoe.

JAY Eén van de boodschappen van het boek is: Ware liefde heeft geen beperkingen. Wat mij nederig stemde was dat Julie onvoorwaardelijk van me bleef houden en niet toestond dat mijn vreselijke gedrag haar houding bepaalde. Dat besluit om van me te houden maakte me nederig, bracht me op mijn knieën. De verhalen die ik had bedacht om mijn affaire te rechtvaardigen werden daardoor volkomen ontkracht. En de weg terug naar elkaar vonden we mede door de kracht van de liefde.

JP Als christenen hebben we het vaak over vergeving. Jezus wil dat we elkaar vergeven. Dat is hier wel veel gevraagd. Hoe speelde je het klaar om te vergeven?

Julie Ik zag ik in dat ik hem ook moest vergeven met het oog op mezelf. Om mezelf te bevrijden. Vergeven deed ik niet alleen voor hem. Daar moest ik mee omgaan, dat moest ik loslaten. Er waren momenten... Zo reed ik een keer de kinderen naar school. Iemand had de kleurpotloden van mijn jongste gepikt. Ze zon op wraak. Ze schreef zelfs op dat ze haar de volgende dag wel zou krijgen. Dus ik praat met haar over vergeving en handelen vanuit liefde en hoe je mensen behandelt en hoe je niet moet reageren. En opeens dacht ik bij mezelf: Hoe moet ik dit uitleggen als ik het zelf niet voorleef? Elke dag hield ik mezelf voor niet in die reactie te schieten. Want we waren dus gescheiden en zijn hertrouwd.

JP Ik vind het echt bewonderenswaardig dat jullie hebben gekozen voor geloof en voor herstel. Veel mensen doen dat niet.

Jay Klopt. En dat toont opnieuw de kracht van de liefde aan. De enige beperkingen zijn die, die we er zelf aan stellen. Als je werkelijk leert liefhebben kan je ieder relatieprobleem tot een oplossing brengen.

JP Ik wil dit boek iedereen aanraden die familie met huwelijksproblemen heeft. Lees dit boek, want het laat zien dat een huwelijk hersteld kan worden. Hartelijk dank dat jullie hier waren. Jullie verhaal helpt veel andere mensen. Laten we bidden voor andere huwelijken. Here God, als we naar Julie en Jay kijken zien we wat U voor hun huwelijk hebt gedaan. Er zijn mensen hier in de zaal en thuis achter de tv, die zeggen: U heeft het voor hen gedaan, kunt U het ook voor mij doen? We vragen u die mensen aan te raken. Zegen hen. Leid hen naar dit boek. Geef hen de hoop dat ook hun huwelijk kan worden gered dat U hen helpt en bij hen bent, nu, op dit moment. Amen. Jay en Julie Kent Ferraro. God houdt van jullie en wij ook.

KOOR - "We Walk By Faith"

We wandelen in geloof, niet in aanschouwen vertrouw op God en niet op eigen kracht in onze Duisternis is Hij het licht we wandelen in geloof, niet in aanschouwen soms komt moeite op onze weg En weten we niet hoe het verder moet wel weten wij dat Hij een weg baant als wij vertrouwen en Gehoorzaam zijn we wandelen in geloof niet in aanschouwen vertrouw op God en niet op eigen kracht

In onze duisternis is Hij het licht we wandelen in geloof, niet in aanschouwen we vertrouwen in God en In zijn Zoon wat God belooft, dat zal Hij doen bij elke reis die is begonnen maakt zijn Heilige Geest Ons eensgezind we wandelen in geloof niet in aanschouwen vertrouw op God en niet op je eigen Kracht in onze duisternis is Hij het licht we wandelen in geloof, niet in aanschouwen wij begrijpen Misschien niet alles maar U leidt ons met uw hand als wij God gelovig volgen brengt Hij

ons naar 't Beloofde land we wandelen in geloof, niet in aanschouwen vertrouw op God en niet op je eigen kracht

In onze duisternis is Hij het licht we wandelen in geloof, niet in aanschouwen

Preek - "You are never alone"

Door Robert Vernon Schuller

...

Wilt u uw Bijbel openslaan bij Psalm 23. De Heer is mijn herder. Het ontbreekt mij aan niets. Hij laat mij rusten in groene weiden en voert mij naar vredig water. Hij geeft mij nieuwe kracht en leidt mij langs veilige paden tot eer van zijn naam. Al gaat mijn weg door een donker dal ik vrees geen gevaar,

want U bent bij mij. Uw stok en uw staf, zij geven mij moed. U nodigt mij aan tafel voor het oog van de vijand. U zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. Geluk en genade volgen mij alle dagen van mijn leven. Ik keer terug in het huis van de Heer tot in lengte van dagen. Dit is zonder twijfel de allerbekendste passage uit de Bijbel. En niet voor niks. Er is iets met de 23e Psalm. Hij gunt ons een blik in het hart van David en dat doet ons iets. Deze Psalm brengt iets teweeg in onze ziel. David was een ongelofelijk iemand. Het verhaal gaat als volgt. Israël had een nieuwe koning nodig. Samuel werd door God geroepen om een nieuwe koning te zoeken in Bethlehem, in de familie van Jesse. Eén van zijn zonen zal het worden. Samuel reist naar Bethlehem. In Jesse's huis verschijnt als eerste zoon Eliab voor hem. Een grote, knappe, sterke man. Samuel zegt tot God: Hij wordt vast de nieuwe koning

van Israël. Kijk hoe mooi hij is en hoe sterk. Hij zou een prima leider zijn. En God zei tegen Samuel:

Het gaat niet om wat de mens ziet. De mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer kijkt naar het hart. Het hart. De één na de ander werden de zeven oudste zoons van Jesse afgewezen. De knapste, de grootste, de beste. Samuel zei: Geen van dezen is door de Heer gekozen. Heeft u niet nog een zoon?

En Jesse krabt eens op zijn hoofd en zegt: Nou, we hebben nog David. De jongste, een jongen. Hij is ergens in de wildernis schapen aan het hoeden. Samuel zegt: Die moeten we hebben. Hij is gekozen tot koning van Israël. David en God zijn goed begonnen. David was de kleinste en de jongste en zou de kleinste erfenis krijgen. Hij moest altijd de rotkarweitjes doen. En uitgerekend hem had God gekozen als toekomstige koning. David was altijd buiten in het veld. Hij had een sterke, diepe band met de beesten waar hij voor zorgde. Het zijn gewoon schapen, zou je denken. Het is eten. Maar voor Jezus waren het zijn eigen dieren, zijn vrienden. Hij was ergens diep in de wildernis, alleen met zijn schapen. En hij zegt: De Heer is mijn herder. Zoals ik mijn schapen bescherm tegen leeuwen en beren zo zal God mij beschermen. Als mijn schapen afdwalen en ik ze de hele dag loop te zoeken zo zal de Vader ook mij blijven zoeken als ik ben afgedwaald. David was iemand die veel alleen was. Maar tegelijk was hij nooit alleen. En daarover gaat deze preek.

Henri Nouwen zei dat we eenzaamheid moeten omzetten in alleen-zijn. Ik weet nog dat ik me als kind voor het eerst eenzaam voelde. Elke dag was hetzelfde voor mij. Ik had geen wekker als kind. Mijn wekker was het koffiezetapparaat van mijn vader. Elke morgen voor zonsopgang, om een uur of 6, half 7 hoorde ik de koffiemolen. En ik lag in bed. En dan draaide ik me nog eens om. En dan kwam

altijd de tweede. Hij wou niet dat je verder sliep. En dan stond ik op en ging naar beneden. Mijn vader maakte altijd vogelvoer. Ik weet niet hoe het heet. Alsof er zangzaad door zat of zo. Het was geen vogelvoer, maar het was smerig. Elke ochtend at ik vogelvoer. Daarna ging ik mijn bed opmaken.

En dan liep ik naar school. En de volgende dag hoorde ik de koffiemolen ging naar beneden, at vogelvoer, maakte mijn bed op en liep naar school. En de volgende dag: vogelvoer. Mijn bed opmaken en naar school lopen. Elke dag weer. En ik herinner me de allereerste keer dat ik volslagen wanhoop voelde. Daar was ik, ik maakte mijn bed op, net als iedere dag en ineens kwam er iets over me. Echte eenzaamheid. Ik was thuis. Mijn vader en moeder waren er. Het gezin. Ik was niet alleen, maar ik voelde me zo alleen. Wanhopig door de eentonigheid van mijn dagelijks leven. Ik wist toen niet wat het was, maar nu zie ik dat dit ware eenzaamheid was. Zoveel mensen leven met wat Thoreau 'stille wanhoop' noemde. Elke dag doen we zo een beetje hetzelfde, er is weinig verandering. Daardoor hebben we een innerlijke onrust, een gapend gat, frustratie, eenzaamheid, een leeg gevoel dat ons blijft kwellen. Het blijft kwellen en er is niks tegen te doen. Het is altijd in ons hart.

Hoe kan het dat we omringd zijn door zoveel mensen, vrienden, geliefden en dat we ondanks al die vrienden ons nog altijd eenzaam voelen? Hoe kan het dat je uit een geweldig gezin komt maar dat je je te midden van alles toch eenzaam voelt? Daar heb ik een antwoord op. Fijn hè? De eerste reden is:

door de duisternis in de wereld. Want er is veel duisternis. Er gebeuren vreselijke dingen en die zullen blijven gebeuren. We verliezen onze geliefden. Iemand doet ons of een dierbare iets vreselijks aan. En elke keer dat dat gebeurt voelt iets in ons zich wanhopig, eenzaam of verscheurd. En je kunt niks doen om het te voorkomen. Wat een eenzaam gevoel is dat: Ook al ben ik al zo gekwetst, ook al is er al iets vreselijks gebeurd waarschijnlijk zal het opnieuw gebeuren. Er komen angst en zorgen voort uit de duisternis waarin we leven. Weet u wat me is opgevallen? Dat licht het helderst schijnt in de duisternis. Is het u nooit opgevallen? Te midden van tragedie en verlies komt vaak het beste in mensen naar boven. En als de duisternis groot is schijnt een licht helderder. Maakt dat duisternis tot iets goeds? Beslist niet. Maar we mogen hopen dat er ooit een licht zal schijnen dat zo helder is dat er nooit meer duisternis zal zijn. Te midden van alle verschrikkingen heeft God er iets over te zeggen. En wat Hij heeft te zeggen is iets geweldigs. We mogen ons realiseren dat wij nooit, maar dan ook nooit, alleen zullen zijn. U bent niet alleen. God zal u nooit in de steek laten maar altijd bij u zijn. Ook zijn we eenzaam doordat de wereld voortdurend verandert. Niet per se ten goede of ten slechte. Hij verandert gewoon. Je moet er steeds weer aan wennen. De kinderen gaan elders wonen. De kleinkinderen ook.

Je baan verandert. De stad waar je bent opgegroeid ziet er zo anders uit dan toen. Alles is voortdurend aan het veranderen. Dat maakt ons bang. Hoe passen we ons aan al die veranderingen?

Hoe worden we onderdeel van die veranderende wereld? God zegt ons: Al verandert de wereld, Ik blijf onveranderlijk. Al verandert de wereld, Ik zal toch bij je zijn. En verandering biedt altijd kansen. En de derde en voornaamste oorzaak van eenzaamheid is: Wij zijn geboren met een innerlijke honger en dorst naar God. Als u dat niet begrijpt, begrijpt u ook niet de ware aard van uw eenzaamheid en wanhoop. In het hart van elke man en vrouw leeft het verlangen...te worden gevuld door God.

Pascal sprak van een 'Godvormig gat': Onze innerlijke behoefte om die diepe leegte gevuld te krijgen door God. Weinig mensen begrijpen dat die diepe leegte de behoefte aan God is. We zoeken het in andere mensen die we zien als Messias en die in onze diepe behoeften moeten voorzien. Of we

storten ons in een liefdesrelatie. Of een zakenrelatie, een nieuwe vriendschap. Nu voel ik me niet eenzaam meer, denken we. Want die ander vult die holte. Maar dat gebeurt niet. Een deel van ons kijkt naar de dingen van deze wereld: Had ik maar een Porsche 911 turbo. Het diepste gat in mijn hart

zou gevuld zijn want ik zou zo hard kunnen optrekken als ik wilde. We kunnen dingen kopen, relaties

beginnen, een nieuwe baan of project mengen ons in nieuwe zaken. We vinden van alles behalve de ware oplossing, die de hele tijd al klaarligt: De levende geest van God die er altijd is voor ons. De manier waarop wij ware verzoening kunnen vinden in een eenzaam, dorstig en hongerig bestaan is door God te zoeken, en een volkomen verbinding met Hem te zoeken. Door gewoon te zeggen: Heer, ik ben van U. Door terecht te beseffen dat God ons nooit heeft verlaten. Maar dat lukt niet als we met grote snelheid voortrazen. Op de weg des levens staat Jezus stil. Als u hard rijdt op de weg des levens en Jezus staat langs de weg ziet u helemaal niet dat Hij het is. Je ziet het gezicht niet van iemand langs de weg als u met 150 kilometer per uur voorbijraast. Als u hard rijdt, ziet u Jezus niet. Als u vaart mindert, ziet u Hem. En als u stopt, kunt u Hem zelfs aanraken. Van onze kant is er dit nodig: De wens dat ons hart ten diepste wordt vervuld. We moeten stoppen, kijken, langzaam naderen, ons in zijn nabijheid begeven en wij zullen genezing vinden. Ik was een keer in Thailand. Daar voerden we een hulpproject uit in een dorpje. Na een paar dagen zouden we vertrekken. We zeiden: We stappen weer op. Is er een mogelijkheid om samen met jullie te bidden? Natuurlijk, zeiden ze. Waar zullen we voor bidden? vroegen we. Twee dingen, zeiden ze. Eén: De moeder van ons dorp heeft een tumor in haar hals. Het was een tumor zo groot als een limoen, je zag hem al op afstand. Bid daar alstublieft voor, zeiden ze. Er is hier geen dokter in de buurt. En willen jullie ook bidden om regen? De moesson laat dit jaar lang op zich wachten. We kunnen geen rijst planten, een groot probleem. We zitten echt te springen om regen in deze streek. Dat zullen we doen, zeiden we. Ik was toen zestien...en zag voor het eerst echte armoede en schrijnende omstandigheden zoals deze. In een kring staand, hielden we elkaars handen vast en baden bijna een uur. Het was zo vreemd, alsof ik God bijna fysiek kon voelen in mijn handen. We gingen maar door met bidden. Zij in het Thai en wij in het Engels. Terwijl we aan het bidden waren, begon het te betrekken. We keken naar de oude dame, die zei: Nee maar, hij is weg. Iedereen kwam kijken, mensen namen foto's. De tumor was tijdens het bidden verdwenen. Niemand zag het gebeuren. Er gebeurde verder niets sensationeels. Maar na afloop van ons gebed was de tumor verdwenen. Onverklaarbaar. We begonnen onze spullen op de auto te laden en ik voelde een druppel op mijn oor. Het begon te druppelen en vervolgens begon het te gieten van de regen. We stopten nog even bij een schooltje. De monniken en leerkrachten begonnen ons hulpteam te aanbidden. Ze hadden gehoord dat we magische krachten hadden. Nee, sta op, zeiden we. Het komt niet door ons maar doordat God aanwezig is. Ik weet niet waarom God soms wel en soms niet een wonder verricht. Of waarom de dingen soms gaan zoals wij willen en soms niet. Maar ik kan u zeggen: God is hier. Zijn aanwezigheid is hier en zijn macht. Gods leven is hier. Sinds de dag dat ik geboren werd, is Hij er geweest. Hij is nooit weggegaan, Hij is vlak bij u. Ik voel dat zo sterk, ik wou dat ik het kon overbrengen: Dat u met eigen ogen kunt zien dat God een arm om u heen heeft geslagen. Vanaf de dag dat u geboren werd, heeft Hij u niet alleen gelaten. Eenzaamheid is een leugen. U hoort wel zeggen dat als u bidt, dat dat God onbewogen laat. Logisch dat u zich dan eenzaam voelt. Je hoort zeggen dat God oordelend op ons neerziet en ons straft met zijn toorn. Logisch dat u zich eenzaam voelt. Maar dat is niet de God die wij dienen, en dat is niet wat hier staat.

Hier staat dat Hij nu bij u is. Hij heeft u nooit in de steek gelaten. Hij zal u nooit verlaten nooit en te nimmer.

Gebed

Vader, wij komen tot U in Jezus' naam. Wij vragen U met ons te doen wat U deed met uw zoon Paulus. U wierp hem van zijn paard en opende zijn ogen. Wilt u ook ons van onze blindheid verlossen en ons doen zien en voelen dat U aanwezig bent. Want sommigen van ons voelen zo'n wanhoop en eenzaamheid. Alsof er niets is om voor te leven. Alsof U er niet bent, alsof U weg bent gegaan. Heer, gedenk uw mensen. Zie glimlachend op ons neer, openbaar U aan ons. Laat uw vuur branden in ons hart. En laat ons altijd zijn in uw aanwezigheid. Heer, wij hebben U lief en vragen dit in Jezus' naam. Amen.

Zegen

De Here zegene u en behoede u en doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. Als u thuiskomt en als u weggaat, als u werkt en als u vrij bent. Als u lacht en als u huilt. Tot die dag zonder zonsondergang en zonder zonsopgang. Amen.